

endvidere, at der til Understøttelse for gamle Livjægere 18 Aar senere, altsaa i 1835, oprettedes et Understøttelsesselskab. Disse Selskaber eksisterer endnu, og det er Medlemmer af disse Selskaber, altsaa Folk af det gamle Livjægerkorps, som i Virkeligheden har dannet det nuværende Livjægerkorps, det, som vi har den Dag i Dag. Og det er saa, at alle de gamle Medlemmer af disse Selskaber er Bidragydere til det nuværende Livjægerkorps, og omtrent 100 af dem — de eksisterer altsaa endnu — har været med til at yde Bidrag til den Kontingentskasse, der her er Tale om. Der er ingen Tvivl om, at baade disse 100 saavel som ogsaa, hvis man kunde faa de døde til at tale, de, der tidligere har givet Bidrag til den gamle Kasse, i dette Øjeblik vilde sige, at de ønskede, at hvad de saaledes havde ydet, nu kom Korpsets Fortsættelse til gode. Nogen juridisk Ret til, at Pengene skal komme Kongens Livjægerkorps til gode, indrømmer jeg, eksisterer ikke. Men foruden den juridiske Ret er der den moralske Ret, og ofte bør den hævdes i nok saa høj Grad som den rent juridiske Ret. Og hvis man anerkender, at der er en saadan moralsk Ret i Henhold til de Betragtninger, jeg nu har tilladt mig at gøre gældende, antager jeg, at man ogsaa let vil kunne blive enig om, at Renterne — jeg indrømmer, at selve Kapitalen bør blive staaende urørt, i saa Henseende slutter jeg mig til den højtærede Ministers Forslag i § 2 — kommer det nuværende Kongens Livjægerkorps til gode.

Den ærede Ordfører for Venstre mente, at disse Renter burde komme de frivillige Korps til gode paa den Maade, at de blev anvendt til en intimere Samvirken mellem disse Korps og Hæren, og det er selvfølgelig ogsaa en fornuftig Anvendelse af Pengene, men det forekommer mig, at der er en Anvendelse, som det laa nok saa nær for Staten at bidrage til — naar den i det hele giver Bidrag, hvad den jo gør ved den Bevilling, som det ærede Medlem fra Vordingborg omtalte — nemlig, der falder ganske i Traad med Bestemmelsen i Loven af 1870 § 13, at Pengene — og i saa Henseende maa Ministeriet naturligvis sikre sig — blev anvendt til at anskaffe Uniformer for de mange unge Mennesker, som ønsker at træde ind i disse Korps, men som ikke har Midler til at købe Uniformer, som ikke er helt billige. Der er mange studerende udenfor Universitetet — thi saadanne har deres akademiske Skytteforening

—, som træder ind i disse Korps. Ved Forelæsningserne paa Landbohøjskolen har jeg daglig Lejlighed til at se dette, og flere ønsker ogsaa at indtræde, men den store Bekostning med Anskaffelse af Uniform er selvfølgelig en væsentlig Hindring. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at Pengene skal gaa til frivillige Korps, der er knyttede til Hæren. Den Fordring maa naturligvis stilles. Jeg ved ikke, hvilken Ordning der i saa Henseende er med Kongens Livjægerkorps, men er den der endnu ikke, maa den selvfølgelig tilvejebringes. Paa Grund af den Anvendelse, der i Loven af 1870 er sket med Renterne af disse Penge, maa man naturligvis stille den Fordring, at disse Korps for her at komme i Betragtning er stærkt knyttede til Hæren.

Idet jeg henstiller dette til Overvejelse af den højtærede Minister og det Udvalg, som ventelig vil faa med denne Sag at gøre, skal jeg paa Højres Vegne udtale, at vi slutter os til det foreliggende Lovforslag.

Parkov: Ogsaa jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie. Det forekommer mig, at Lovgivningsmagten med Glæde skal gribe Lejligheden til her at anerkende, opmuntre og støtte de frivillige Korps. Det maa erindres, at deres Virksomhed udelukkende tager Sigte paa Landets Forsvar, og det forekommer mig derfor, at denne Virksomhed, baade naar det drejer sig om Korpsets Ledere og ikke mindst, naar det drejer sig om de Mænd, som frivilligt sætter deres Person ind for Landets Forsvar, fortjener Lovgivningsmagtens Støtte, for saa vidt den kan ydes, og der er her en Lejlighed til at give denne Støtte, uden at der derved foranlediges nye Udgifter. Naar Hærloven af 30. September 1909 i sin Tid har optaget en Bestemmelse om, at der kunde oprettes frivillige Korps, var det naturligvis ud fra den Forudsætning, at disse frivillige Korps, baade hvad Størrelse, Sammensætning og Udrustning angaar, skulde have en saadan Organisation, at de virkelig kunde komme Landets Forsvar til Nytte, og det gælder om alle de frivillige Korps, som kan komme ind under dette Lovforslag, at de skal have Forsvarsministerens Tilslutning og Anerkendelse, Forsvarsministeriets Billigelse. Naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at man er sikker paa, at disse Korps vil kunne være i Stand til at opfylde den Opgave, som de frivillige Korps har sat sig.

Fra den ærede Ordfører for Venstre